

Ἡ ἐπίσημος συνοδεία βραδύτατα ἔνεκα τοῦ συνωστισμοῦ, μετὰ δυσκολίας διασχίζουσα τὰ πλήθη, διηυθύνθη πρὸς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, ὅπου ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σ. Γερβάσιος καὶ οἱ Μητροπολίται Περιστερᾶς καὶ Δωδώνης ἔψαλαν τὴν δοξολογίαν. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Διάδοχος κατηυθύνθη εἰς τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον, ὅπου ἐδέχθη τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν θρησκευμάτων καὶ τοὺς προὔχοντας τῆς πόλεως. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔφθασαν εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ αἱ πριγκίπισσαι Ἑλένη, Μαρία καὶ Ἀλίκη.

Τοιοτοτρόπως μετὰ πέντε αἰῶνων δουλείαν ἢ ἱστορικὴ πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου, ἢ διατηρήσασα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τόσοσ ἐντονον ὄχι μόνον τὸν ἐθνικόν, ἀλλὰ καὶ τὸν πολιτικόν αὐτῆς χαρακτῆρα, ἀπεδίδοτο εἰς τὴν ἐλευθερίαν, κατόπιν ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος ἐδόξασε καὶ ἐτίμησε τὴν νέαν Ἑλλάδα, καὶ ἀνύψωσε τοὺς μαχητὰς τοῦ Μπιζανίου εἰς τὴν ἔνδοξον περιωπὴν τῶν μαχητῶν τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Πλαταιῶν.

Ἡ ἄλωσις τῶν Ἰωαννίνων ἐχαιρετίσθη καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, παλαιὰν καὶ νέαν, δι' ἐκδηλώσεων ἀπεριγράπτου χαρᾶς, προεκάλεσε δὲ τὰ συγχαρητήρια καὶ ὄλων τῶν ξένων ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ πολεμικὸν αὐτὸ κατόρθωμα εἶδαν τὴν δριστηκὴν πλέον ἐπιτυχίαν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος, ἀφοῦ περιήρχοντο εἰς χεῖρας τῶν συμμάχων τὰ Ἰωάννινα, ἢ μία ἀπὸ τὰς τρεῖς μεγάλας ὠχυρωμένας θέσεις. Ἀπὸ τὴν Σκόδραν καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, οἱ Ἕλληνες εἶχον τὴν τιμὴν νὰ καταλάβουν πρῶτοι τὰ Ἰωάννινα μεθ' ὅλην τὴν ὀχύρωσιν τοῦ Μπιζανίου τρομερωτέραν τῶν δύο ἄλλων πόλεων.

Ἦδη δὲν ἔμενε πλέον παρά ἢ κατάληψις ὀλίγων σημείων πρὸς βορρᾶν διὰ νὰ συντελεσθῇ ἢ κατοχὴ τῆς Ἠπείρου, καὶ πρὸς τὰ σημεῖα ταῦτα ἐτράπη μέρος τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον ἔμεινεν εἰς τὰ Ἰωάννινα, διὰ ν' ἀπολαύσῃ δικαίαν ἀνάπαυσιν ἀπὸ τὴν πολύμηνον πολιορκίαν τοῦ Μπιζανίου.

Τὸ ἀλβανικὸν νεογνὸν ὑπὸ προστασίαν